

Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94⁽²⁾ и съдебната практика по прилагането му изискват вероятността от объркване трябва да се преценява общо, като се вземат предвид всички фактори, относими към конкретния случай. Втори апелативен състав на СХВП е направил извода, че продуктите се различават по своето естество, предназначение и начин на използване, като е обосновал своите доводи по подходящ начин (точка 102 от спорното решение). Козметичните или ювелирни изделия могат да са свързани с широкия и същевременно разнороден сектор на модата, което не означава, че те са свързани или че трябва да се считат за сходни със стоките от класове 18, 24 и 25.

Разширяването на приложното поле на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009⁽³⁾ към други стоки от класове 9 (очила) и 14 (ювелирни изделия, бижутерия и часовници), както и тоалетна хартия (клас 16), не е надлежно обосновано и почива на недоказани от жалбоподателя презумпции по дело T-357/09⁽⁴⁾. Това е така, още повече, че както се посочва в точки 70 и 71 от съдебното решение, в това отношение не могат да се допускат обикновени хипотези, нито прилагане *per se* към марки с много добра репутация, тъй като е необходимо бъдещите рискове да се посочат и докажат, което в случая жалбоподателят не е направил.

- (1) Решение на Общия съд от 27 септември 2012 г. по дело El Corte Inglés/СХВП, все още непубликувано в Сборника.
- (2) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).
- (3) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).
- (4) Решение на Общия съд от 27 септември 2012 г. по дело *Rucci Internacional/СХВП — El Corte Inglés (Emidio Tucci)*, все още непубликувано в Сборника.

Жалба, подадена на 13 декември 2012 г. от Италианска република срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 27 септември 2012 г. по дело T-257/10, Италия/Комисия

(Дело C-587/12 P)

(2013/C 63/18)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: адв. G. Palmieri и адв. P. Gentili, avvocati dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение от 27 септември 2012 г., съобщено на 3.10.2012 г., постановено от Общия съд по дело T-257/10, Италианска република/Комисия с предмет жалба за отмяна по член 264 ДФЕС на Решение на Комисията от 24 март 2010 година C(2010) 1711 окончателен относно държавна

помощ C 4/2003 (бивш NN 102/02), съобщена с писмо от 25 март 2010 г. SG Greffe (2010) D/4224, и като последица да се отмени и посоченото решение;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Италианската република изтъква четири основания.

На първо място посочената държава твърди, че са нарушени член 108, параграфи 2 и 3 ДФЕС и членове 4, 6, 7, 10, 13, 20 от Регламент (ЕО) № 659/99⁽¹⁾. Според нея Общият съд неправилно е приел, че в разглеждания случай Комисията е можела да приеме ново решение, без да образува нова състезателна процедура по разглеждане с участието на Италианската република и останалите заинтересувани страни.

На второ място се извежда нарушение на член 296, параграф 2, ДФЕС и на принципа за силата на пресъдено нещо. Общият съд е трябвало да отмени новото решение на Комисията, доколкото то би възпроизвело същия опорочен анализ, който вече е в основата на първото решение.

На трето място жалбоподателят извежда нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС и на член 1, параграф 1, буква г) и член 2 от Регламент (ЕО) № 1998/2006⁽²⁾. Според жалбоподателя Общият съд неправилно е приел, че спорните мерки не са сред мерките, които по силата на посочения регламент не представляват държавни помощи.

На четвърто място, се твърди, че обжалваното съдебно решение е в нарушение на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/99 и принципа за пропорционалност. Общият съд неправилно бил пропуснал да отбележи, че с решението на Комисията се разпорежда възстановяване на помощ, от която предприятието никога не се било ползвало в действителност.

(1) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

(2) Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове 87 и 88 от договора към минималната помощ (ОВ L 379, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 96).

Жалба, подадена на 21 декември 2012 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-600/12)

(2013/C 63/19)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: M. Patakia и D. Düsterhaus)

Отговорник: Република Гърция

Искания на жалбоподателя

- да се обяви, че като продължава да експлоатира зле функциониращо и пълно депо за отпадъци (разположено в Zacinto, региона на Kalamaki, местност Griparaiika), което не отговаря на всички условия и на поставените с правната уредба на ЕС в областта на околната среда изисквания, Република Гърция е нарушила задълженията си по член 13 и член 36, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО ⁽¹⁾ относно отпадъците, както и по член 8, член 9, член 11, параграф 1, буква а), член 12 и член 14 от Директива 99/31/ЕО ⁽²⁾ относно депонирането на отпадъци. Освен това като е подновила разрешението за експлоатация на депото без да приложи процедурата, предвидена в член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО ⁽³⁾ на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, Република Гърция е нарушила задълженията си и по този член,
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- Гръцките органи са толерирали експлоатацията на вече пълно депо за отпадъци и не са предприели необходимите мерки, за да гарантират необходимото увеличаване на капацитета на депото (или намирането на друго разрешение на проблема) до 31 декември 2015 г. (когато изтичат подновените параметри на околната среда) или докато започне да се експлоатира новото депо в Zacinto.
- Гръцките органи не са приели всички корективни мерки, необходими за разрешаването на значителен брой проблеми, посочени в различни доклади от проверки на място (25 октомври 2011 г., 26 януари 2010 г., 26 октомври 2009 г., 11 май 2009 г., 6 февруари 2009 г., 26 август 2008 г., 13 април 2007 г., 8 декември 2005 г., 7 януари 2005 г. и 14 декември 1999 г.) и са позволили това депо да продължи да се експлоатира, въпреки съществуващите проблеми.
- Гръцките органи все още не са изготвили и представили за одобрение необходимия план за подобряване на условията в депо в Zacinto, нито са подали молба за подновяване на разрешението за експлоатация на депото, която да съдържа план за оценка на риска.
- От това следва, че не са изпълнени задълженията по член 13 и член 36, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и по член 8, член 9, член 11, параграф 1, буква а), член 12 и член 14 от Директива 99/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.
- Освен това с междуведомствено постановление от 8 юни 2011 г. гръцките органи са удължили срока на параметрите на околната среда (служещи за основа на разрешението за експлоатация) на депото до 31 декември 2015 г., без да извършат оценка на въздействието по член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО.

⁽¹⁾ ОВ L 312, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94.

⁽³⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. от Greinwald GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 10 октомври 2012 г. по дело T-333/11 — Nicolas Wessang/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Greinwald GmbH (представител: С. Onken, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Nicolas Wessang

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда

- да отмени Решение на Общия съд от 10 октомври 2012 г. по дело T-333/11, в частта, в която се уважава жалбата.
- да измени Решение на Общия съд от 10 октомври 2012 г. по дело T-333/11, така че жалбата да бъде напълно отхвърлена.
- да разпреди ответника да заплати разноските по първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Обжалваното съдебно решение противоречи на смисъла на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламента за марката на Общността (РМО) ⁽¹⁾, доколкото в него се изхожда от презумпцията за повишена вероятността от объркване поради съвпадане на термините „foods“ и „snacks“. Съгласно член 7, параграф 1, букви б) и в) РМО от предмета на защита на марката не се изключвали марките, които имат отличителен характер и които са описателни. Ето защо съвпаденията в елементи от знака, които нямат отличителен характер или не са описателни, не могат да обосноват или да повишат вероятността от объркване.

От това следва, че вероятността от объркване предполага възможно засягане на функцията на марката да бъде означение за произход. Такава функция за обозначаване на произход обаче може да притежават само знаци или елементи от знаци, които имат отличителен характер. Ако даден елемент на знак не изпълнява функция по обозначаване на произход, то тази функция съответно не може да бъде засегната в резултат на използване на сходен елемент от знак в по-нова марка.